

Det eneste, som jeg i hvert fald som justitsminister ikke kunne tænke mig, var en situation sådan a la ulven kommer, hvor man gentagne gange siger, at nu sker der måske noget, nu skal vi alle sammen lige være ekstra agtpågivende, uden at der reelt er noget behov derfor. For den dag, hvor det måske er blodig alvor – vi har jo set andre europæiske lande allerede være ramt af terror, så det kan også ske i Danmark – er det naturligvis vigtigt, at der bliver lyttet grundigt til myndighederne, og at alle borgerne tager truslen alvorligt.

Derfor skal man altså have den balancerede tilgang til det, også med hensyn til hvor høj stemmeføring man fører i en konkret sag.

#### **Elisabeth Arnold (RV):**

Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, sagde, da hun startede på sin spørgerunde her, at nødvendige justeringer i terrorlovgivningen vil VK-regeringen vedtage, og jeg skrev øjeblikkelig på min notesblok: med hvem? Så svarede justitsministeren, at det vil vi vedtage med andre i samarbejde med andre lande.

Jeg kan så oplyse, at Dansk Folkeparti har stemt imod samtlige aftaler med andre lande, der vedrører dette emne. De har sågar stemt imod politisamarbejde i forbindelse med Øresundsbroen. Så der er ikke meget internationalt udsyn over det støtteparti, som regeringen skal støtte sin lovgivning på.

Så jeg vil bare for en sikkerheds skyld spørge ministeren: Hvad kan man overhovedet på dette område gennemføre alene, så det har nogen effekt? Hvad kan man gennemføre uden andre lande?

Kl. 13.00

#### **Justitsministeren (Lene Espersen):**

Nu er vi selvfølgelig en selvstændig nationalstat, og noget lovgivning kan man naturligvis gennemføre på egen hånd, men det giver ikke meget mening med hensyn til bekæmpelse af terrorisme, som er et transnationalt problem. Og som jeg også synes, jeg har redegjort meget grundigt for her i anden besvarelsesrunde, kan man sige, at problemet er, at terrorismen hverken starter eller slutter i Danmark, men er vidt-forgrenet mellem mange lande, og at det er helt, helt, helt afgørende, at der er et tæt og et forpligtende samarbejde, men også at der er enighed om, hvilke retsprincipper og retsregler der skal gælde, således at terroristerne og andre, der kunne få den idé at anvende terror, har en klar

fornemmelse af, at myndighederne altså står sammen i bekæmpelsen, og at man ikke kan udnytte et enkelt land som helle eller skjulested til at planlægge ens terrorhandlinger.

#### **Line Barfod (EL):**

Nu har mange fået rost arrestordrer og terrorpakker osv. temmelig kraftigt, så derfor vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi mener, det er gået alt for stærkt, og at man ikke har taget hensyn til de enkelte menneskers retssikkerhed.

Vi mener selvfølgelig, man skal have et internationalt samarbejde, men vi mener, man samtidig skal sikre retssikkerheden, og derfor støtter vi langt mere det, man er i gang med med Den Internationale Straffedomstol og andre former for at opbygge en international retsorden.

Men det, vi især gerne ville have man fokuserer på, er et internationalt samarbejde om at løse de mange konflikter rundtomkring i verden og at forebygge de konflikter, vi kan forudse kommer i de kommende år, sådan at man f.eks. i Sydafrika fandt en mulighed for en forhandlingsløsning, som man i Nordirland forsøger at finde en forhandlingsløsning.

I øjeblikket arbejder vi i Nordisk Råd for, at de nordiske lande skal arbejde sammen om at styrke freds- og konfliktforskningen og styrke muligheden for at mægle rundtomkring i verden, og jeg vil gerne høre, om den danske regering vil støtte de bestræbelser for, at de nordiske lande kan bruge de værdier, vi har, til at gå ud og prøve at fremme fredelige konfliktløsninger.

#### **Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil gerne sige generelt, at naturligvis medvirker den danske regering også i forskning, for så vidt angår konfliktløsning, og i, hvordan man finder egnede modeller til at løse konflikter, f.eks. uden brug af våben.

Den model, jeg altid selv omtaler, når jeg er i udlandet, er sønderjyllandsmodellen fra grænselandet, og hvordan man der har lært at leve i venskab med hinanden på tværs af grænserne og med respekt for mindretallene. Jeg tror faktisk, at den historie om, hvordan man der har forsøgt at løse problemerne, godt kunne tale at blive gentaget noget oftere rundtomkring i verden.

Jeg er klar over, at der er steder i verden, hvor konflikten er optrappet så meget, at det nærmest kan virke en smule grinagtigt at komme med et sådan torneroseeksempel fra Danmark, men ikke desto mindre synes jeg faktisk også, det er